

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.179/2023/16. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. november hó 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2023. november hó 14. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. február hó 6. napján kelt 93.B.302/2021/105. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlott cselekményét társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk.176.§ (1) bekezdés 3. fordulat] minősíti.

Terhelt2 II.r. vádlott büntetését 1 (egy) év 8 (nyolc) hónap, Terhelt3 III.r. vádlott büntetését 1 (egy) év 6 (hat) hónap, Terhelt4 IV.r. vádlott büntetését 1 (egy) év szabadságvesztésre súlyosítja.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata mindhárom vádlott esetében börtön.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlott tekintetében 2 (kettő), Terhelt4 IV.r. vádlott tekintetében 1 (egy) évi próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtása esetén e vádlottak legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

E vádlottak tekintetében a pénzbüntetés kiszabását mellőzi.

Terhelt1 I.r. vádlott tekintetében vagyonekobbzás tárgyát képező 1.474.500 forint a BRFK 10023002-01451430-20000002 számlájára került befizetésre.

Az ugyancsak vagyonekobbzás tárgyát képező 2.785 EUR és 5 GBP összeget a Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatóság Állampénztári Iroda Állampapír és Pénzforgalmi Osztály 3598 kincstári ügyszám alatt őrzi.

A bűnjeljegyzék 48. tétele alatt őrzött, megsemmisíteni rendelt Flector granulátum lefoglalását megszünteti.

A 26. tétele alatti egy darab szennyezett, feltekert 1.000 forintos és egy darab 500 forintos bankjegy lefoglalást megszünteti és kiadni rendeli Terhelt1 I.r. vádlott részére.

Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottakat előzetes mentesítésben részesíti.

Terhelt1 I.r. vádlott 2019. szeptember hó 25. napjától 2020. november hó 3. napjáig állt ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet hatálya alatt, 2020. november hó 4. napjától 2022. október hó 7. napjáig közigazgatási területre korlátozott bűnügyi felügyelet alatt állt.

Az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

Terhelt2 II.r. vádlott vezetői engedélyének száma: vezetői engedély szám

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2023. február 6. napján kihirdetett 93.B.302/2021/105. számú ítéletével Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem bűntettében [Btk.176.§ (1) bekezdés IV. fordulat (3) bekezdés], ezért 5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra, 300 napi tétel, 5.000 forint napi tétel összegű, összesen 1.500.000 forint pénzbüntetésre, valamint vagyonekobbzásra ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén azt szabadságvesztésre kell átváltoztatni, végrehajtási fokozata fegyház. Rögzítette, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmadának kitöltését követően bocsátható

feltételes szabadságra. Rendelkezett a letartóztatásban és bűnügyi felügyeletben töltött időnek a kiszabott szabadságvesztébe történő beszámításáról.

[2] Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer birtoklása büntetében [Btk.178.§ (1) bekezdés III. fordulat], ezért II.r. vádlottat 150 napi tétel, 10.000 forint napi tétel összegű, összesen 1.500.000 forint, Terhelt3 III.r. vádlottat 120 napi tétel, 7.000 forint napi tétel összegű, összesen 840.000 forint pénzbüntetésre ítélte, meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[3] Terhelt4 IV.r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett kábítószer birtoklása vétségében [Btk.178.§ (1) bekezdés III. fordulat, (5) bekezdés a) pont] mondta ki bűnösnek és megrovásban részesítette.

[4] Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[5] Az ítélet ellen az ügyész fellebbezést jelentett be Terhelt1 I. r. vádlott terhére a büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása végett, Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak terhére a tényállásnak a váddal egyező megállapítása, a vádlottak cselekményének a Btk.176.§ (1) bekezdésébe ütköző társtettesként forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetének minősítése érdekében, a II. és a III. r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetések súlyosítása, a IV. r. vádlottal szemben alkalmazott intézkedés helyett büntetés kiszabása, mindhárom vádlottal szemben felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása végett.

[6] Terhelt1 I. r. vádlott meghatalmazott védője enyhítés érdekében, továbbá eljárási szabálysértés miatt, Terhelt2 II. rendű vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés végett, harmadlagosan az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezése érdekében fellebbezett.

[7] Terhelt2 II.r. vádlott védője a bejelentett fellebbezését a másodfokú eljárásban védencével egyeztetve visszavonta.

[8] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.850/2021/7. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi perorvoslatokat nem tartotta megalapozottnak.

[9] A Be.590.§-ának (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet teljeskörű felülbírálatát kérte.

[10] Álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék a perrendi szabályokat betartotta, hatályon kívül helyezésre okot adó relatív vagy feltétlen hatályú eljárási szabálysértés nem történt.

[11] A törvényszék helyesen döntött az egyes bizonyítékok felhasználhatóságáról.

[12] Az indokolás azon kitétele, miszerint az eljárás során a vádlottak, védőik, valamint a tanúk egybehangzóan sérelmezték, hogy a nyomozás során foganatosított kihallgatásuk olyan körülmények között történt, amelyek okán nem voltak képesek a jogaikat megfelelően gyakorolni, pontosításra szorul, hiszen nem minden vádlott és tanú részéről hangzott el a probléma felvetése.

[13] Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésre álló valamennyi releváns bizonyítékot megvizsgálta, azokat egyenként és együttesen is értékelve állapította meg az ítélet személyi részét és a történeti tényállást.

[14] Az ítéleti történeti tényállását az ügyészség a Be.592.§ (2) bekezdés c) és d) pontjaiban írt okokból részben megalapozatlannak tartotta, mert az részben ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, továbbá az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

[15] A részbeni megalapozatlanságot azonban a Be.593.§ (1) bekezdés a) pontja szerint kiküszöbölhetőnek tartotta.

[16] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelésének eredményeként tévesen állapította meg az ítéleti tényállás [11] bekezdésében, hogy a II. rendű vádlott a baráti társasága egyéb tagjaival együtt saját fogyasztásukra szerzett be kokaint Terheltl I.r. vádlottól, mert e megfogalmazásból úgy tűnik, hogy a beszerzésben a társaság valamennyi tagja részt vett, ahogyan a fogyasztásban is, amit azonban az ügyiratok nem igazoltak, így e kitétel a tényállásból mellőzendő, pontosítandó.

[17] Téves a történeti tényállás azon kitétele, miszerint a baráti társaság – akik közül többen Terheltl I.r. vádlottat személyesen is ismerték – a közösen beszerzett kokaint a II.r. vádlott II.r.vádlotti cím alatti lakásán tartott összejövetelek alkalmával is fogyasztotta. E megállapítás azt tükrözi, hogy a társaság tagjai csak közösen szereztek be az I. r. vádlottól kábítószer, valamint, hogy az összejövetelek alkalmával is történt fogyasztásban a társaság minden tagja érintett volt, amely megállapítás szintén ellentétes az ügyiratok tartalmával.

[18] Az ítéleti tényállás azon kitétele is módosításra szorul, miszerint „annak érdekében, hogy a saját maguk, valamint az összejöveteleken résztvevő, főként a film- és zeneiparban tevékenykedő, a kokaint alapvetően ugyancsak alkotótevékenységüket segítő serkentőszerként használó, közös baráti társaságuk részére a kokain ismét rendelkezésére álljon,...” mert arra vonatkozó egyértelmű adat a bizonyítás során nem merült fel, miszerint a társaság valamennyi kábítószer fogyasztó tagja a kokaint e célból használta volna.

[19] Emellett a vádirati tényállással egyezően az ítéleti tényállás első bekezdésében indokoltnak tartotta annak a rögzítését is, hogy a II.r. vádlott a saját, valamint a közeli ismerősei részére fogyasztás céljából, továbbá a fenti címen lévő lakásán tartott összejövetel alkalmával az oda meghívottak részére a kívánságuk szerinti fogyasztásra felkínálható kokain biztosítása céljából szerzett be kokaint I.r. vádlottól.

[20] Az ítéleti tényállás utolsó bekezdésében azt tartotta helyesen rögzítendőnek, hogy Terhelt2 II.r. vádlott a saját, valamint a közeli ismerősei fogyasztására szolgáló, illetve a vendégei részére biztosított kokaint részben Terhelt5 korábbi V.r. vádlottól szerezte be.

[21] A módosított tényállás alapján kérte az ítélet felülbírálatát.

[22] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének megfelelően eleget tett.

[23] Hivatkozott arra, hogy Terhelt1 I.r. vádlott az eljárás során beismerte a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, mindvégig teljes körű, a bűnösségére is kiterjedő és a vádlott-társait is terhelő vallomást tett.

[24] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy Terhelt1 I.r. vádlott szavahihetősége tekintetében alapos kétely merült fel, ugyanis azon nyomozás során tett állítását, hogy a kábítószereket kizárólag azért tartotta, hogy Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak vásárlói igényeit kielégítse, számos bizonyíték cáfolta. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a megdőlt szavahihetősége folytán vallomását csupán korlátozottan, azon tények tekintetében tartotta alkalmasnak a vádlott-társai magatartásának alátámasztására, amelyeket egyéb bizonyítékok – lehallgatási anyagok, tárolt sms üzenetek és egyéb chatbeszélgetések, tanúvallomások, vagy a vádlottak ezirányú beismerő vallomása - is alátámasztottak. Utalt ugyanakkor arra, hogy az I.r. vádlott vallomásaiban a bizonyítási eljárás során a fent megjelöltön túl nem volt feltárható olyan állítás, amit az egyéb bizonyítékok egyértelműen cáfoltak volna, valamint a vevőkörrre vonatkozó valóban megcáfolható nyilatkozatán is finomított a tárgyalási szakban, amikor akként nyilatkozott: „A vevőkörömet a közvetlen környezetemből szereztem, olyan volt a társaság, akik éltek ezekkel a szerekekkel, a barátaimnak, ismerőseimnek adtam el. Nem árultam szórakozóhelyeken, vagy idegeneknek.” (77. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv)

[25] Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában a szükséges részletességgel elemezte a vádlottak által előadottakat. Logikus érveléssel és meggyőzően indokolta meg, hogy mely mérlegelési szempontok alapján vetette el a II. és a IV.r. vádlottak védekezését, illetve, hogy az egyes vádlottak mely állításai és miért nem voltak elfogadhatóak. Rögzítette, hogy a vádlotti előadásokat az egyéb aggálytalan bizonyítékok közül melyek és miként cáfolták meggyőzően.

[26] Ugyanakkor az indokolás a II., III. és IV.r. vádlottak cselekményének a minősítése tekintetében részben téves alapokon nyugszik, emellett téves következtetéseket tartalmaz, illetve önmagának kis részben ellentmond. Elemezte a téves következtetéseket, amelyek alapján a tényállás módosítását is kérte.

[27] Az ügyészi álláspont szerint a megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, az I.r. vádlott cselekményének jogi minősítését helyesnek, míg a többi vádlott cselekményének minősítését tévesnek tartotta.

[28] Az elsőfokú bíróság az ítéleti indokolásban azt rögzítette, hogy az Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlott között folytatott telefonbeszélgetések lehallgatási anyagai, valamint a telefonjaikban tárolt sms-ek kétséget kizáróan alátámasztják, hogy a vád tárgyává tett időszakban a II.r. és III.r. vádlott egymással és baráti társaságuk egyéb, vádemeléssel nem érintett tagjaival is egyeztetve közösen, a saját közös fogyasztásukra szereztek be kokaint. Terhelt2 II.r. vádlott vád tárgyává tett cselekvősege mindössze abban a többletben nyilvánult meg a törvényszék szerint, hogy ő rendszeres helyszínt biztosított azokhoz az összejövetelekhez, amelyeken a korábban a baráti társaságuk által közösen megszerzett kábítószer elfogyasztották. Azon körülmény, hogy a közös beszerzésekben tanúsított szerepe a többiekhez, elsősorban III.r. vádlotthoz képest mennyire volt domináns, a büntetéskiszabás körében értékelendő.

[29] A bíróság a közös baráti társaság tagjai számára is történő, az összejöveteleken a barátok számára rendelkezésre álló kábítószer megszerzésének tényéből tévesen vonta le azt a következtetést, hogy ez a közös fogyasztást célozta.

[30] Azt is tévesen állapította meg, hogy a beszerzés minden esetben közös volt, e megállapítását később az ítéleti indokolásban maga is cáfolta, amikor azt rögzítette, hogy a II.r. vádlott kábítószer megszerzése tekintetében kifejtett magatartása megnyilvánult a kábítószer elhozatalában, megelőlegezésében, részbeni megelőlegezésében, utólagos kifizetésében, részbeni utólagos kifizetésében, attól függően, hogy éppen volt-e ideje azt beszerezni, vagy elég pénze azt kifizetni. Ahogyan ugyanezen magatartás bizonyítható az állandó baráti társasága szinte valamennyi tagja esetében. Rögzítette, hogy a kábítószer egyszer egyikük, másszor másikuk szerezte be, hozta el, előlegezte meg, fizette ki. Attól függően, hogy éppen kinek volt pénze azt kifizetni és ideje azt elhozni. Az elsőfokú bíróság ezen utóbbi megállapítása helytálló, az ebből levont azon következtetése azonban - miszerint a kábítószer a II.r. vádlott és a III.r. vádlott és az állandó baráti társaságuk saját közös használatukra, saját maguknak, közösen szereztek be, azaz nem idegen harmadik személyek számára tették hozzáférhetővé - már egyértelműen téves.

[31] A kábítószerrel visszaélés bűncselekménye megvalósulásának kritériumairól szóló 1/2007. Büntető jogegységi határozat szerint kábítószer hoz forgalomba az, aki azt - akár ellenérték fejében, akár ingyenesen - több személy részére juttatja. A forgalomba hozatal úgy is történhet, hogy az elkövető csak egy személlyel áll közvetlen kapcsolatban (neki adja át a kábítószer), de nem kizárólag azzal a szándékkal, hogy azt a megszerző maga fogyassza el, hanem avégett, hogy másnak vagy másoknak továbbadja. Hasonló kritériumokat fogalmaz meg a forgalomba hozatal, mint elkövetési magatartás megállapíthatósága tekintetében a kábítószer-kereskedelem és a kábítószer birtoklása miatti büntetőjogi felelősségről szóló 7/2007. BK vélemény is.

[32] Forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása is, ha az egyetlen személyen keresztül, egyszeri átadással történik. [BH2002.299. II.; BH2002.175.].

[33] Az elkövető forgalomba hozatali szándékára - az eset egyéb körülményei mellett - az átadott kábítószer mennyiségéből is következtetni lehet.

[34] Az ügyész több eseti döntésre is hivatkozott, kiemelte a bírói gyakorlatból az EBD2012.B.19. számú döntést, amelynek értelmében a kábítószer forgalmazó elkövető által beszerzett, de ténylegesen a lefoglalás folytán forgalomba hozni már nem sikerült kábítószerre sem a megszerzés és tartás, hanem erre nézve is forgalomba hozatal elkövetési magatartása valósul meg.

[35] Álláspontja szerint a közös fogyasztás büntetőjogi értelemben azt feltételezi, hogy a kezdeményező, a kábítószer átadó (kínáló) személy az átadott, illetve kínált teljes mennyiség elfogyasztásában maradéktalanul részt vesz. Fogyasztása tehát elválaszthatatlan és elkülöníthetetlen a többiekétől, miután valamennyien ugyanazt az egységnyi, kiporciózott adagot használják fel.

[36] Ettől az esettől határozottan meg kell különböztetni azt, ha a résztvevők nem ugyanazt az adagot, hanem a rendelkezésükre bocsátott készítményből – akár együtt, akár egymástól függetlenül – ugyanannyit használnak fel, döntően azért, hogy hasonló élettani hatásokat érjenek el. A kábítószer elfogyasztók közötti tér- és időbeli közösség tehát önmagában még nem elegendő az enyhébb megítélésű cselekmény megállapításához.

[37] A vádlottak cselekményének minősítése szempontjából nincs jelentősége az ítélet indokolása azon megállapításainak, amelyek azt taglalják, hogy lehettek, voltak olyan alkalmak is, amikor a vádlottak társaságának meg nem vádolt tagjai szolgáltatták (szerezték be és vitték el az összejövetelre, majd biztosították mások számára) a kábítószer, amivel egyébként maguk is bűncselekményt valósítottak meg, bár az nem lett a vád tárgyává téve. Ez ugyanis a vádlottak cselekvőségét nem érinti, nem befolyásolja azt a körülményt, hogy a vád tárgyává tett cselekményük forgalomba hozatallal megvalósított kábítószer-kereskedelemnek minősül.

[38] Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak azáltal, hogy abból a célból szereztek be kábítószer, hogy azt rajtuk kívül álló személyek számára fogyasztásra hozzáférhetővé tegyék – függetlenül attól, hogy az így beszerzett kábítószerből maguk is fogyasztottak illetve egyes esetekben csak fogyasztani kívántak, valamint, hogy e harmadik személyek számukra nem voltak idegenek – a Btk.176.§ (1) bekezdésébe ütköző társtettesként, fogalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetettét követték el, a cselekményük elsőfokú bíróság általi téves minősítése ennek megfelelően módosítandó.

[39] Az ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabási körülményeket minden vádlott esetében csaknem maradéktalanul feltárta, azok köre azonban kiegészítésre szorul. A III. és a IV.r. vádlottak az utolsó szó jogán előadottak körében kifejtették, hogy mindketten támogatják, segítik idős, beteg édesanyjukat. E meg nem cáfolt

előadásuk alapján a támogatásra szoruló szülő segítése mindkettőjük javára további enyhítő körülményként értékelendő.

[40] Az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott arra [108], hogy a vádlottak terhére megállapított bűncselekmények valós vagy vélt elszaporodottsága az ezirányú kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően súlyosító körülményként nem értékelhető. A kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények számának 2019-től folyamatosan emelkedő tendenciája megállapítható országosan és a fővárosban is.

[41] Emellett a minősítés megváltoztatásának indokoltsága folytán nem értékelhető számottevő enyhítő körülményként az eljárás megindítása óta a II. III. és a IV.r. vádlottak vonatkozásában bekövetkezett időmúlás sem, amely a cselekményük helyes minősítése esetén az irányadó büntetési tétel felső határát meg sem közelíti.

[42] Az ítélet indokolásának a [109] bekezdésében a büntetés kiszabási tényezők számbavétele során az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy sem a II.-IV.r. vádlott esetében nem hagyható figyelmen kívül, hogy a saját területükön valamennyien sikeres alkotó- és előadóművészek, akik a kábítószer szellemi alkotótevékenységükhöz használt serkentőszerként vették igénybe, és tették ezt alapvetően négy fal között, a saját otthonukban tartott összejövetelek alkalmával, éppen az eredményes közös alkotómunka reményében. Utalt arra, hogy az, hogy előadóművészek, alkotók egyes köreiben viszonylag elfogadott a kokain serkentőszerként, gondolatébresztőként történő fogyasztása, nyilvánvalóan nem befolyásolja a kábítószer beszerzésének és fogyasztásának illegális voltát és a használat rövidtávú pozitív hatásai melletti számos negatív következményét. A fogyasztás e célja enyhítő körülményként nem értékelhető azzal együtt, hogy maguk a vádlottak nem is hivatkoztak arra, hogy kifejezetten és kizárólag alkotómunkájuk hatékonyságának elősegítése érdekében fogyasztottak volna kábítószer, továbbá, hogy a terhükre megállapítható bűncselekmény elkövetési magatartásának lényegi eleme, hogy másoknak szereztek be kábítószer és tették azt fogyasztásra hozzáférhetővé, a saját fogyasztásuk potenciális célja már csak ezért is irreleváns.

[43] Megállapíthatónak tartotta az ügyészség, hogy a feltárt bünteteskiszabási tényezőket az elsőfokú bíróság nem a súlyuknak megfelelően értékelte, I.r. vádlott esetében kizárólag hosszabb tartamú szabadságvesztés, míg II.-III. és IV.r. vádlottak esetében próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés lehet alkalmas a speciális és generális prevenció eléréséhez.

[44] Indítványozta, hogy az ítéltábla II.,III. és IV.r. vádlott cselekményét minősítse a Btk. 176.§ (1) bekezdésébe ütköző társtettesként, forgalombahozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének, Terhelt I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát és ahhoz igazodóan a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is emelje fel, II., III. és IV.r. vádlottakkal szemben határozott ideig tartó szabadságvesztést szabjon ki, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben állapítsa meg, rendelkezzen a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztéséről, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[45] Terhelt I.r. vádlott meghatalmazott védője írásbeli fellebbezés indokolásában kitért arra, hogy az elsőfokú bíróság egyáltalán nem értékelte I.r. vádlott javára együttműködését a nyomozó hatósággal, melynek következtében súlyos, közérdeklődésre számot tartó bűncselekmények kerültek felderítésre.

[46] Fenntartotta az előkészítő ülésen szabott határidőn belül előterjesztett, a nyomozó hatóság megkeresésére vonatkozó bizonyítási indítványát, miszerint a bíróság tudakolja meg, milyen ügyben, milyen mértékben nyújtott segítséget e terhelt a nyomozás során. Utalt arra is, hogy álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban időben megtett bizonyítási indítványa elkeveredett, és olyan időpontban került megtalálásra, amikor teljesítése már az ítélethozatal időszerűségét veszélyeztette volna, az azonban, mint szükségtelen, nem utasítható el.

[47] Az ítélet [123] pontjában a bizonyítási indítvány elutasításának okát sem tartotta elfogadhatónak. Az ott írtak nem fedik a valóságot, hiszen védence nemcsak annyit kívánt elérni, hogy más bűncselekmények felderítésében való segédkezése okán büntetése enyhébb legyen, hanem saját magát terhelően is beismerő vallomást tett, vagyis a bűncselekmény elkövetését megbánta, azt igyekezett jóvá tenni azzal is, hogy segítséget, információt nyújt más bűncselekmények felderítéséhez.

[48] A hasonló jellegű együttműködés kereteit a Be.407.§ (1) bekezdésében meghatározott Egyezség jogintézménye szabályozza, kedvezményezett helyzetbe kívánja hozni a jogalkotó azon elkövetőket, akik azon felül, hogy bűnösségüket beismerik, a nyomozó hatósággal, az ügyészséggel jelentős mértékben együttműködnek. (Be.411.§ (5) bekezdés) A jogalkotó e terhelti közreműködés esetére lehetővé teszi a Btk.83.§ (2) bekezdés szerinti büntetési tételhez képest a kétszeres leszállást is, amennyiben tehát jelen ügyben az együttműködés bizonyítható, úgy a büntetés kiszabása körében lehetőség nyílik a kétszeres enyhítésre, azaz öt év helyett legkevesebb egy év szabadságvesztés kiszabására is lehetőség van. Nyilvánvaló, hogy e szabályok csak azokra a személyekre vonatkozhatnak, akik eljárás hatálya alatt állnak, és az is deklarált céljuk, hogy büntetésük enyhébb legyen, emellett igyekeznek jóvá tenni azt, hogy bűncselekményt követtek el. Amennyiben a büntetés kiszabás során a terhelt javára nem értékeli a bíróság az együttműködés e formáját, az egyezség ezen lehetőségét üresíti ki, és nehezíti meg a nyomozó hatóságok munkáját, mert ha e segítséget az igazságszolgáltatás nem értékeli, úgy ilyen segítséget nem is várhat majd.

[49] Kifejtette, hogy a tényállást nem támadja, az védence beismerő vallomásán alapul.

[50] A törvényszék figyelembe vette I.r. vádlott személyi körülményeit, büntetlen előéletét, azt, hogy az eljárás megindulását követően törvénytisztelő életmódot folytatott, hogy megfelelő munkával, jövedelemmel rendelkezik, családot kíván alapítani.

[51] Csatolta a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Krisztinavárosi Hajléktalan Centruma által kiállított igazolást karitatív munkáról, továbbá a Bolyai Farkas Gyermekotthoni Központ által kiállított adományozó levelet, melyek bizonyítják, hogy I.r. vádlott igyekszik a társadalom hasznos tagja lenni, az elkövetett bűncselekményt megbánta.

[52] A megkeresésre adott válaszirat beszerzését követően annak értékelésével lényegesen enyhébb büntetés kiszabását tartotta indokoltnak.

[53] Terhelt2 II.r. vádlott meghatalmazott védője bár fellebbezését visszavonta, az ügyészi fellebbezésben foglaltak elutasítását kérte írásbeli beadványában.

[54] Fellebbezése visszavonása okaként azt jelölte meg, hogy a mérlegelt tényállás támadására a másodfokú eljárásban nincs lehetőség, mert az minden tekintetben megalapozott, a felülmérlegelés lehetősége másodfokon kizárt. Utalt arra is, hogy éppen ezért nem lehet helyt adni az ügyész tényállás módosítására irányuló indítványának sem.

[55] Sérelmezte, hogy az ügyészség konkrét bizonyítékokkal nem támasztotta alá, hogy a tényállás miért és mely részében iratellenes, hol tartalmaz helytelen logikai következtetést. Éppen az ügyészi indítványban szereplő módosítások átvezetése lenne iratellenes, a logika szabályainak ellentmondó.

[56] Az ügyész által hivatkozott eseti döntések sem mutatnak analógiát jelen üggyel.

[57] Az ügyészi minősítést jogi tévedésnek tartotta, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság minősítése és ennek indokolása minden tekintetben helytálló. A megalapozott tényállásban rögzített tények alapján kereskedelmi típusú magatartás, forgalombahozatal nem, csak birtoklás, megszerzés állapítható meg.

[58] Utalt a védő arra is, hogy a tisztességes eljárás szabályai a nyomozás során jelentősen sérültek a korábban kifejtettek szerint, egyes vádlottak, tanúk egybehangzóan sérelmezték kihallgatásuk mikéntjét, illetve olyan nyomozó járt el az ügyben, aki Terhelt2 II.r. vádlott akkori élettársának haragosa volt. Az ügyészi okfejtés az eljárás ezen anomáliáival kapcsolatban számára értelmezhetetlen.

[59] Figyelemmel arra, hogy a kiszabott büntetés is törvényes és arányos, az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte II. rendű vádlott tekintetében.

[60] Terhelt4 IV.r. vádlott védője írásbeli észrevételében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[61] Egyetértett a cselekmény minősítésével és az alkalmazott intézkedéssel. Utalt arra, hogy az ügyészség helytelenül minősítette kábítószer-kereskedelemként védenca cselekményét. A jogalkotói szándék a Btk.178.§ (1) bekezdésében foglalt elkövetői magatartások megalkotásakor az volt, hogy a saját használatú kábítószer fogyasztás, birtoklás enyhébb, bizonyos esetben dekriminalizált tényállást képezzen a kábítószer kereskedelemhez, a forgalomba hozatalhoz képest. Még az ügyészi fellebbezés is helyesen idézte, bár figyelmen kívül hagyta a BH2003.182. számú eseti döntés II. pontját, mely szerint „az ítélkezési

gyakorlat a közös fogyasztás során szükségszerűen megvalósuló átadást nem minden esetben vonja szigorúbb megítélés alá, ha a cselekmény természetéből adódóan a hangsúly a kábítószer több elkövető által történő együttes felhasználásában, elfogyasztásában ölt testet. Ezért a kábítószer — tipikusan marihuánát — tartalmazó cigaretta közös elszívása annak tulajdonosa részéről is a tartás fogalmi körébe esik, amennyiben a cselekmény a közös fogyasztás kereteit nem lépi túl” (fentebb hivatkozott eseti döntés III. pontja).

[62] Jelen ügyben kereskedelemre, illetve forgalomba hozatalra utaló többlet tényállási elem nem volt bizonyított. Ebben a körben hivatkozott a BH2002.299. számú jogesetben foglalt megállapításokra is. A Debreceni Ítéltábla Bf.220/2021/21. számú ítéletéből szintén az állapítható meg álláspontja szerint, hogy a forgalmazás a kábítószer kereskedelemhez szervesen kapcsolódó tevékenység és szükséges a kereskedelemhez kapcsolódó többlet tényállási elemek kifejezett bizonyítása, mivel ennek hiányában még jelentős mennyiségű kábítószer esetén is csak a birtoklás állapítható meg akkor is, ha nyilvánvaló, hogy feltehetőleg kereskedési szándékkal történt az országba történő behozatal.

[63] Utalt a védő arra is, hogy az ügyészség átiratában megjelölt jogesetekben megállapított tényállások a kábítószer birtoklása mellett éppen olyan többletmagatartást tartalmaztak, melyek a forgalomba hozatal megkezdésének tekinthetők, azonban a többletmagatartásokat a fellebbviteli főügyészség az átiratában nem jelenítette meg. A BH2015.324. jogesetben a kábítószer csomagolására, hígítására, adagolására szolgáló eszközökkel rendelkezett az elkövető, míg a BH2017.144. jogesetben a kábítószer adagolását megkönnyítő készülék megléte, a kábítószer gépkocsiba rejtése és szállítása kifejezetten több személynek történő értékesítésnek tekinthető. A Pécsi Ítéltábla ügyészség által hivatkozott eseti döntésében más tények alapján került birtoklás helyett kereskedelem megállapításra. Az irányadó tényállás szerint ott a vádlott két alkalommal 20-20 gramm tömegű, kiszerezését tekintve porciózás nélküli amfetamin-porhoz jutott. Ezen felül a tényállásban az is egyértelműen bizonyítást nyert, hogy volt olyan alkalom, hogy a vádlott nem fogyasztott az általa értékesített amfetaminból. Ezen túl mérleget és porciózáshoz felhasználható zacskót is kapott vádlott-társától. Az ügyészi fellebbezés egy olyan ítéletben hozott megállapításokat akart inadekvát módon a jelen ügyre alkalmazni, melynek megállapításai jelentős mennyiségű kábítószer kereskedelmében aktívan résztvevő elkövetőre kerültek kimondásra, aki csak egyetlen alkalommal fogyasztott az általa az ismerőseinek átadott amfetaminból.

[64] Felhívta a figyelmet a védő arra is, hogy az ügyészség nem bizonyította a vádiratban szereplő azon állítást, mely szerint a IV. r. vádlott Terhelt2 II.r. vádlott megrendelésére vásárolta a nála megtalált csekély mennyiségű kábítószer, ennek éppen ellenkezője került megállapításra a gondos bírói mérlegelés alapján.

[65] Hivatkozott arra is, hogy a nyomozati kihallgatások extrém körülményei és a II.r. vádlott irányába erős elfogultságot mutató nyomozó részvétele kapcsán az ítélet a lehető legenyhébb megállapításokat tartalmazta, érthetetlen, hogy ezt miért értékelte hibaként az ügyészség.

[66] Sérelmezte azt is, hogy a cselekmények utóbbi időben történő elszaporodásával (amely igen csekély növekedés) szemben egyáltalán nem vette figyelembe a fellebbviteli főügyészség az indítványában azt, hogy az Európai Unió több országában rohamos tempóban

folymik a drogfogyasztás és a közös használat teljes dekriminalizációja, amely trend a társadalomra veszélyesség súlyát csökkenti.

[67] Hangsúlyozva védenca igen csekély elkövetői szerepét, a csekély mennyiségre történő elkövetést, valamint az enyhítő körülmények súlyát is, az intézkedés helyett súlyosabb jogkövetkezmény kiszabására a helyes minősítés mellett nem látott lehetőséget.

[68] Az ítéltábla az ügyet a Be.599.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésre tűzte.

[69] A nyilvános ülésen az ügyész perbeszédében az átiratában foglaltakat ismételte meg.

[70] Az I.r. vádlott védőjének fellebbezés indokolásában írt bizonyítási indítvány elutasítását kérte, mert a védő által leírt egyezsége irányuló eljárás szabályai egyértelműek atekintetben, hogy amennyiben nem jön létre egyezség, az annak alapjául szolgáló adatok és dokumentumok nem ismerhetők meg, bizonyítékként nem használhatók fel.

[71] Utalt a védők által sérelmezett nyomozati eljárásban tapasztalható anomáliákra, melyek véleménye szerint eljárásjogi vonzattal nem járnak.

[72] Álláspontja az volt, hogy a védői beadványokban szereplő jogi minősítés, mely az elsőfokú bíróság álláspontjával egyezik, nem helyes, az általa módosítani indítványozott tényállás alapján kizárólag a forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette állapítható meg II.-III. és IV.r. vádlottak terhére.

[73] A büntetések a helyes minősítés mellett nemhogy nem csökkenthetők, de a büntetési tételkeret emelkedése miatt azok súlyosítása, e három vádlottal szemben próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt.

[74] I.r. vádlott szabadságvesztés büntetésének emelését is indokoltnak tartotta az átiratban foglaltak alapján.

[75] I.r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli beadványban írtakat tartotta fenn, hangsúlyozta, hogy a védelem a bizonyítási indítványában arra utalt, hogy a terhelt más büntetőügy felderítéséhez kívánt segítséget nyújtani, lett volna együttműködő, de az ügyészség nem élt ennek lehetőségével.

[76] Véleménye szerint I.r. vádlott az eljárásban szavahihető volt, segítette a hatóság munkáját.

[77] Az enyhítő körülmények nagy számára és nyomatékára figyelemmel velem szemben a kiszabott szabadságvesztés tovább csökkenthető.

[78] I.r. vádlott felszólalásában rendezett családi körülményeiről számolt be, kérte a becsatolt okiratok figyelembevételét. Személyiségzavara kapcsán fennálló pszichés állapotának javulásáról adott számot, amelynek következményeképpen már kevesebb gyógyszert kell szednie, valamint nagymamáját is ápolja, miután édesapja és nagyapja elhalálozott.

[79] II.r. vádlott védője perbeszédében hangsúlyozta, hogy az ügyészség vélt tények alapján kíván következtetést vonni a kábítószer-kereskedelem forgalombahozatali alakzatára. Az ügyészség az ügyben nem tanúsított önmérsékletet, védencét drogkereskedőként kívánja bemutatni.

[80] Felsorolta a nyomozati eljárás során tapasztalt azon eseményeket, amelyek alapján nyilvánvalóvá vált, hogy a nyomozás Terhelt2ra fókuszált, elfogult nyomozati munka zajlott. A felsorolt körülmények véleménye szerint nem értelmezhetők olyan eljárási szabálysértésként, amelyeknek következménye lehetne az eljárásban, ugyanakkor rávilágít arra, hogy még az elfogult nyomozás és az elsőfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás eredményeképpen sem állapítható meg az a tényállás, amelyet a fellebbviteli főügyészség a másodfokú eljárásban megállapítani indítványoz, és amely a felülmérlegelés tilalmába is ütközik.

[81] Sérelmezte, hogy az ügyészség nem jelölte meg azt az iratellenességet és téves ténybeli következtetést, amely alapján a tényállás módosítását kérte. Példaként említette, hogy az ügyészség annak tények közti megjelenítését indítványozta, hogy nem mindenki vett kábítószer, és nem mindenki fogyasztott, melyet az elsőfokú bíróság a mérlegelése során már nyilvánvalóan figyelembe vett, hiszen a [72] bekezdésben erről számot adott. Az ügyészség által kért tényállás kiegészítésekre nem vonható logikai következtetés, így nem állapítható meg tényként, hogy a baráti kör kívánsága szerint kínálta fel fogyasztásra II.r. vádlott a kábítószer.

[82] Véleménye szerint ugyanakkor téves volt a bizonyítékmérlegelés az elsőfokú bíróság részéről I.r. vádlott vallomásának elfogadása kapcsán, a 77. számú jegyzőkönyv 6. oldaláról idézte a következtetlen nyilatkozatot, melyet 3 telefonbeszélgetés szövegével cáfol. Álláspontja szerint azt kellett volna tényként megállapítani, hogy a zárt közösségben mindenki beszerezte a saját adagját, amelyre pénze volt.

[83] Az elsőfokú bíróság jogi minősítésével egyetértett, mert a kereskedelem forgalomba hozatali alakzatának megállapíthatóságához több mozzanat megvalósulására lett volna szükség.

[84] Az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

[85] Hivatkozott a védő arra is, hogy további enyhítő körülményként értékelendő, hogy II.r. vádlott beteg édesapját is ápolja.

[86] II. r. vádlott felszólalásában felhívta a figyelmet arra, hogy nem volt olyan eset, amikor a kábítószer ki volt helyezve.

[87] A fogyasztásban felelősnek érezte magát, melyért többszörösen megfizetett, 5 éve áll büntetőeljárás hatálya alatt, a sajtó kábítószerkereskedőként utalt rá, emiatt különböző munkáktól is elesett.

[88] Kérdésre előadta, hogy édesapja szívinfarktuson esett át, amelynek következményeképpen segítségére szorult, így sajnálatos módon már két szülőjét ápolja.

[89] III.r. vádlott védője perbeszédében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helyes értékelésével állapította meg a tényállást, a fellebbviteli főügyészség átiratában írt tényállásmódosítás nem lehetséges, mert az a bizonyítékok felülmérlegelését jelentené.

[90] Elemezte az 1/2007. Büntető jogegységi határozat fogalom-meghatározásait, véleménye szerint az elsőfokú bíróság a megalapozottan megállapított tények alapján helyesen minősítette a cselekményt, és megfelelő büntetést szabott ki.

[91] IV.r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli észrevételében foglaltakat ismételte meg.

[92] Kiemelte, hogy egyetért védő kollegáival a cselekmény minősítését illetően.

[93] Felhívta a figyelmet arra, hogy az ügyészség rosszindulatú értelmezést folytatott az egyes jogeset elemzéseknél azok jelen ügyben történő meghivatkozásakor, futóhomokra épített tényállást. Nem vette figyelembe, hogy a meghivatkozott jogesetekben az alapul fekvő tényállás mennyiben volt más a jelen ügyben megállapítottéhoz képest.

[94] Traumatikus élményként jellemezte a IV.r. vádlott gyanúsított kihallgatását, amely kihatott az eljárásra, bár ennek eljárásjogi következményei nem lettek.

[95] Hangsúlyozta IV.r. vádlott további vádlottaktól eltérő magatartásának megítélését, csupán egyszeri vásárlás történt részéről csekély mennyiségű kábítószerre, amely után elfogták a rendőrök, esetében a forgalomba hozatal megállapítása kizárt.

[96] Felhívta a figyelmet a kábítószer-kereskedelem szemantikai jelentésére, helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor ezt a jelentéstartalmat nem látta megállapíthatónak védenice esetében.

[97] IV.r. vádlott felszólalásában utalt arra, hogy nem kérte meg Terhelt2 II.r. vádlott a vásárlásra, ő kizárólag fogyasztani szeretett volna, de a rendőrök közbelépése ezt megakadályozta.

[98] Az ítéletben rögzített személyi körülményei annyiban változtak, hogy a Miskolci Egyetemen művésztanárként havi jövedelme nettó 290.000 forint, melyet a főállása mellett végez, valamint édesanyját tartja el.

[99] Az ügyész viszontválaszában cáfolta a nyomozati szakra vonatkozóan előadott jogsértések eljárást befolyásoló szerepét, az ügyészség védők által sérelmezett attitűdjét.

[100] Továbbra is hangsúlyozta, hogy az 1/2007. Büntető jogegységi határozat helyes értelmezésével a II., III. és IV.r. vádlottak forgalomba hozatallal megvalósuló kereskedelmi tevékenységére kell következtetést vonni.

[101] Felhívta a figyelmet arra, hogy az ügyészség megjelölte, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mely pontjain iratellenes, és hol tartalmaz téves logikai következtetést. Amennyiben pedig ezen megalapozatlanságot eredményező hibák megállapíthatóak, ebben a körben a Be. lehetővé teszi a tényállás megváltoztatását a másodfokú eljárásban, a tényállás iratok tartalmához hangolását, illetve helyes logikai következtetés levonását.

[102] Az utolsó szó jogán megtett nyilatkozatában I.r. vádlott a nyomozóhatóság részére más bűncselekmény feltárásához nyújtott segítségére, a védője által becsatolt dokumentumoknak, megfelelő életvitelének, nagymamája ápolásának figyelembevételét kérte.

[103] II.r. vádlott ismét utalt az ügyészség téves értelmezésére magatartását illetően.

[104] IV.r. vádlott rendezett családi körülményeinek, édesanyja ápolása tényének értékelését kérte.

[105] Az ítéltábla az I.r. vádlott meghatalmazott védőjének bizonyítási indítványát elutasította.

[106] A védő vitatta az elsőfokú bíróság ítéletének [123] bekezdésében írt elutasítás indokolásának helytállóságát is.

[107] A másodfokú bíróság sem tartotta szükségesnek minősített adatok beszerzését. Amennyiben a védő által írt Be.411.§ (5) bekezdése szerinti egyezség megkötésére került volna sor, és annak következményeként mód lenne a Btk.83.§ (2) bekezdésében írt leszállásokra, enyhítésre, a bíróságnak a Be. XCIX. Fejezetében foglalt egyezség esetére irányuló eljárás szabályai szerint kellett volna eljárni. A Btk.83.§ (1) bekezdése szerint a Be. XCIX. Fejezete szerinti eljárásban az egyezség jóváhagyása esetén a büntetés kiszabásakor a 82.§ (2) bekezdésében meghatározott enyhébb büntetési tételek alsó határát kell alapul venni. A (2) bekezdés szerint, ha az egyezség jóváhagyására olyan terhelt esetében került sor, aki az ügy, illetve más ügy bizonyításához hozzájárulva az ügyészséggel, illetve a nyomozóhatósággal jelentős mértékben együttműködött, a büntetést a Btk.82.§ (2) bekezdés soron következő pontja alapján is ki lehet szabni. A szabályozás tehát nem a jelen ügyben fennálló esetre vonatkozik. Jelen ügyben a terhelt vélhetően más bűncselekmény felderítésére, bizonyítására történő együttműködési ajánlatot tett a hatóságnak, amellyel kapcsolatban nem került sor egyezség kötésre, az tehát nem került a bíróság elé, a bíróság nem járt el a Be. XCIX. Fejezet szerint, nem döntött az egyezség jóváhagyásáról vagy annak megtagadásáról, nem vizsgálta, hogy az egyezségkötés a Be.407-409 §-ban írt feltételeknek megfelelt-e. A Be.404-406.§-ai rögzítik a nyomozati szakban rendelkezésre álló lehetőségeket. Ugyanakkor a szabályozás egyértelmű tekintetben, hogy az e körben létrejött iratok bizonyítékként az eljárásban nem használhatók fel. A Be.406.§ (5) bekezdése szerint a gyanúsított és a védő (4) bekezdésben meghatározott kezdeményezése bizonyítékként nem használható fel. A Be.409.§ (4) bekezdése szerint, ha a terhelt és az ügyészség nem kötött egyezséget, a kezdeményezés, valamint az ezzel összefüggésben keletkezett ügyiratok bizonyítékként nem használhatók fel, nem képezik az eljárás ügyiratainak részét. Ebben az esetben az ügyészség az egyezsége irányuló kezdeményezésről sem tájékoztathatja a bíróságot.

[108] A bizonyítási indítvány elutasítása tehát helyesen történt, annak azonban [123] bekezdésben írt indoka nem helytálló, azt mellőzni szükséges, a védői hivatkozás ebben a körben helytálló. A büntetés kiszabása körében reflektál az ítéltábla arra, hogy a vádlotti attitűd enyhítő körülményként figyelembe vehető-e.

[109] A bejelentett fellebbezések közül az ügyészi fellebbezés részben alapos, míg a vádlottak és a védők fellebbezései nem alaposak.

[110] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.590.§ (1) és (2) bekezdése alapján teljes terjedelemben bírálta felül. Az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. Bár I. rendű vádlott tekintetében a fellebbezés csak a Be.583.§ (3) bekezdése alapján büntetés kiszabást érintően került bejelentésre, a Be.590.§ (10) bekezdése alapján I.r. vádlott tekintetében is teljes körű a felülbírálat.

[111] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést nem követett el.

[112] A II.r. vádlott védője utalt arra, hogy értelmezhetetlen számára az ügyészség álláspontja a nyomozati szakasz eljárási hibáival, a tisztességes eljárás érvényesülésével kapcsolatosan, az elsőfokú ítéletben kifejtettekkel értett egyet.

[113] Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy név rendőr fhdgy. ellen dr. Élő Gábor ügyvéd kizárási indítványt nyújtott be, amely elutasításra került. A nyomozati iratokból nem állapítható meg, hogy kizárára okot adó körülmény valósult volna meg, illetve a nyomozó pártosan járt volna el.

[114] Kétségtelen, hogy egyes terhelti és tanúkihallgatásokon a megszokottól eltérően ügyész és alügyész is jelen volt, ebből azonban nem következik a presszionáló magatartás és légkör, ezen túl a Be. szabályaival sem ellentétes.

[115] Egyetértett az ügyészi érveléssel az ítéltábla atekintetben, hogy II.r. vádlott bűncselekménnyel kapcsolatba hozható baráti köre kihallgatása indokolt volt, kihallgatásukra nem kizárólag a II. r. vádlott felelőssége „feltétlen megállapítása” érdekében került sor, hanem azért, mert közülük többen is kábítószer fogyasztottak, míg a társaság kisebb része bűncselekmény elkövetésének tanúja lehetett. Nyilvánvaló az is, hogy Terhelt1 I.r. vádlott is kihallgatásra került II.r. vádlott szerepére vonatkozóan is, hiszen a gyanúsítás szövege szerint II-III-IV.r. vádlottak tőle szereztek be kábítószer. Nem fog helyt, hogy gyanúsított ki hallgatásai a védők által hivatkozott ok miatt döntően Terhelt2 II.r. vádlott szerepére irányultak.

[116] Egyetértett az ügyésszel az ítéltábla abban is, hogy I.r. vádlottnál a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó kábítószer került lefoglalásra, az elektronikai eszközökből nyert adatokból megállapíthatóan I.r. vádlott vevőkörrel rendelkezett, a bűncselekmény elkövetését beismerte, ezért esetében nem volt szükséges nagyobb horderejű nyomozati cselekmény folytatása.

[117] II.r. vádlott a gyanúsítás tárgyát képező cselekményt tagadta, csak a fogyasztást ismerte el, kérdésekre nem válaszolt. Mindezért a nyomozás fókuszta nyilvánvalóan a gyanúsítás tárgyát képező kereskedelmi tevékenységet tagadó II.r. és a tettenérés napján hozzá kapcsolódó III.-IV.r. vádlottakra irányult.

[118] Nem értékelhető I.r. vádlott társait terhelő vallomása tiltott módon beszerzett bizonyítékként.

[119] Az, hogy a vallomás következetlen, és csak azon részeiben képezhette a tényállás alapját, amennyiben azt más bizonyítékok is alátámasztották, még nem jelenti a védők által állított nyomozói igényeknek történő megfelelést saját helyzetének javítása érdekében. Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság helyesen mérlegelte a vallomást részben szavahihetetlennek, mert az eljárás nyomozati szakaszában (nyomozati iratok 425. oldal) e terhelt azt állította, kizárólag vádlott-társainak adott el kábítószer, mely kijelentés

szavahihetőségét megdöntötte. Ehelyütt szükséges utalni ugyanakkor arra is, hogy az I. rendű terhelt a bírósági eljárásban is terhelte vádlott-társait, amikor már tisztában volt vele, hogy az egyezés nem jött létre.

[120] A törvényszék a [40]-[41] bekezdésben írt I.r. vádlott általa vélelmezett többletmotivációjáról. Eszerint abban a reményben tett II.r. vádlottra és társaira terhelő vallomást, hogy közreműködése az ügyészség részéről értékelésre kerül, saját helyzetét javítja. Azt is rögzítette a törvényszék, hogy egyes eljárási résztvevők szerint elvárás volt a nyomozás során, hogy „ráhúzzák a vizes lepedőt” II.r. vádlottra. Ezen megállapítások objektív alapját az iratokban az ítéltábla nem találta, ezért azt mellőzi. Egyes eljárási résztvevők szubjektív érzete alapján ítéleti bizonyossággal ilyen kijelentés nem tehető.

[121] Az, hogy az eljárás során egyes terheltek és tanúk tisztességes eljáráshoz fűződő joga csorbult volna, a rendelkezésre álló ügyiratokból nem állapítható meg, ezért [44] bekezdésben írtakat az ítéltábla mellőzi.

[122] Az ítélet [45] bekezdéséből név nyomozó pártosságát sugalló megjegyzéseket, a [46] és [47] bekezdésekből az Terhelt2t célzó fokozott hatósági törekvésre és az I.r. vádlottat II.r. vádlott terhelésében érdekeltté tévő nyomozói attitűdre utalást, melynek saját javára fordíthatóságát I.r. vádlott felismerte, és ennek megfelelően vallott, valamint a [48] bekezdés első tagmondatát az ítéltábla ugyancsak mellőzi.

[123] IV.r. vádlott védője a nyomozás során (nyomozati iratok 1357.o.) 2019. április hó 1. napján kelt beadványában hivatkozott arra, hogy védence első vallomását jogellenes nyomozói fenyegetés hatása alatt tette, amely vallomás később visszavonásra került, a terhelt az eljárás későbbi szakaszában a megváltoztatott vallomását tartotta fenn, amelyet később az elsőfokú bíróság is elvetett. A védő a másodfokú eljárásban perbeszédében is utalt a kihallgatás fenyegető légkörére, amely a vallomást befolyásolta.

[124] E felvetéssel kapcsolatban utalni szükséges arra is, hogy a védő szerinti fenyegetés hatása alatt megtett nyilatkozata (nyomozati iratok 1371.o.) a vádlottnak saját szerepére egyezik az ítéleti tényállásban megállapítottakkal, attól csupán az általa megvett mennyiség és az azért fizetendő pénzösszeg tekintetében tér el. Az elsőfokú bíróság helyesen nem állapította meg, hogy a korábbi vallomás tiltott módon beszerzett bizonyíték.

[125] Hivatkozott a IV.r. védő arra is, hogy a terhelt védőhöz való joga is sérült, mellyel kapcsolatos panasza elutasításra került (nyomozati iratok 1377. o.). Az akkori gyanúsítás a Btk.176.§ (1) bekezdés (5) bekezdés a) pont szerinti vétség elkövetésére irányult, kötelező védelem nem volt, a gyanúsított védő kirendelését a jegyzőkönyv szerint nem kérte. A gyanúsítás szövege az eljárás későbbi szakaszában került megváltoztatásra kereskedelmi jellegű magatartásra, ekkor a vádlottnak már meghatalmazott védője volt. IV.r. vádlott védelemhez való joga az eljárás során nem sérült.

[126] A törvényszék az ügyben a szükséges bizonyítást lefolytatta, a vád kereteire messzemenőig figyelemmel volt, azon túl nem terjeszkedett. A vád kereteit az ítélet [28]-[30] bekezdéseiben pontosan rögzítette.

[127] Az ítéltábla megállapította, hogy szemben a védői érvelésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben iratellenes, részben téves logikai következtetéseket tartalmaz, azaz a Be.592.§ (1) bekezdés c) és d) pontjában írt megalapozatlansági hibában szenved, mely az ügyiratok tartalma és helyes ténybeli következtetés alapján a másodfokú eljárásában kiküszöbölhető a Be.593.§ (1) bekezdés a) pontja alapján.

[128] Nem fog helyt az a védői érvelés, hogy a másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye. Amennyiben a tényállás megalapozatlansági hibában szenved, a másodfokú bíróság értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat indokolás mellett az iratok tartalma és helyes logikai következtetés útján.

[129] Az ítélet Terhelt1 I.r. vádlottat érintő személyi része [5] bekezdése utolsó mondatában kiegészítendő azzal, hogy a kevert típusú személyiségzavar hajlamosította I.r. vádlottat a cselekmény elkövetésére, (igazságügyi orvosszakértői vélemény) valamint nagyanyja eltartásáról gondoskodik, karitatív tevékenységet végez, adományoz a cselekménye következményeit helyrehozandó. (a másodfokú nyilvános ülésre benyújtott dokumentumok és a vádlott előadása alapján)

[130] A [6] bekezdés Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében kiegészítendő azzal, hogy vidéken élő édesapja eltartásáról is gondoskodik. (a másodfokú eljárásban tett nyilatkozat alapján)

[131] A [8] bekezdés kiegészítendő azzal, hogy Terhelt3 III.r. vádlott szülője eltartásáról gondoskodik. (elsőfokú eljárásban tett nyilatkozat alapján)

[132] Terhelt4 IV.r. vádlottat érintő személyi rész a [9] bekezdésben kiegészítendő azzal, hogy a vádlott büntetlen előéletű, utóbb, jelen ügyben elbírált cselekmény elkövetését követően a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság a 2023. február hó 8. napján kelt és február hó 22. napján jogerős 21.Bpk.37/2023/2. számú határozatával a 2020. február hó 23. napján elkövetett gondatlanságból elkövetett testi sértés vétsége miatt 500.000 forint pénzbüntetésre ítélte. (erkölcsi bizonyítvány tartalma alapján) A Miskolci Egyetemen művésztanárként havi jövedelme nettó 290.000 forint, melyet a főállása mellett végez, valamint édesanyját tartja el (a másodfokú nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján).

[133] A történeti tényállás [11] bekezdésben, az 1. mondat 2. tagmondatában az ítéltábla azt rögzíti, hogy a II.r. vádlott a saját, valamint a közeli ismerősei részére fogyasztás céljából, továbbá a fenti címen lévő lakásán tartott összejövetelek alkalmával az oda meghívottak részére a kívánságuk szerinti fogyasztásra felkínálható kokain biztosítása

céljából szerzett be kokaint I.r. vádlottól alkalmanként 1 és 5 adag – azaz 0,7 és 3,5 gramm közötti - tételekben, adagonként 20.000 forintért.

[134] A következő mondat helyesen: A társaság egyes tagjai – akik közül I.r. vádlottat többen is ismerték – a beszerzett kokaint esetenként a II.r. vádlott cím45 alatti lakásán tartott összejöveteleken fogyasztották.

[135] A [12] bekezdés 2. mondata helyesen: Annak érdekében, hogy az összejövetelen résztvevő személyek részére a kívánságuk szerinti fogyasztásra felajánlható kokain ismét rendelkezésre álljon, Terhelt3 III.r. vádlott....

[136] A [13] bekezdésből az ítéltábla a közös baráti társaság kifejezést mellőzi, helyette a közeli ismerősök kifejezést alkalmazza.

[137] Az ítéltábla a [16] bekezdés mondat elejét kiegészíti azzal, hogy Terhelt2 II.r. vádlottal egyeztetve....

[138] A [19] bekezdés helyesen: Terhelt2 II.r. vádlott 2018-tól a saját, valamint ismerősei fogyasztására szolgáló, illetve vendégei részére biztosított kokaint I. rendű vádlottól és Terhelt5 V.r. vádlottól szerezte be. Egyes esetekben II. rendű vádlott az I.r. vádlottól, illetve Terhelt5 vádlottól megrendelt kokainért nem maga ment el, hanem azt Terhelt3 III.r. vádlott vette át és vitte el II.r. vádlottnak, esetenként ő is fizette ki.

[139] A [19] bekezdés utolsó mondataként az ítéltábla rögzíti, hogy IV.r. vádlott csekély mennyiségű, míg II. és III.r. vádlott a csekély mennyiség felső határát meghaladó, ahhoz közeli, a jelentős mennyiség alsó határát el nem érő kábítószerre követte el a cselekményt.

[140] A fenti kiegészítésekkel és pontosításokkal az ítélet történeti tényállása mentes a Be.592.§ (2) bekezdésében írt megalapozatlansági hibáktól, felülbírálatra alkalmas, és irányadó a másodfokú eljárásban a Be.593.§ (3) bekezdése alapján. A történeti tényállás módosítása az iratok tartalmának megfelelően, tényből tényre helyes logikai következtetés levonásával történt.

[141] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat többnyire irathűen sorolta fel, mely azonban kisebb mértékben kiegészítésre, pontosításra szorul.

[142] II. és III.r. vádlottak forgalmazói szerepét bizonyítja a III.r. vádlott és Terhelt1 I.r. vádlott közötti WhatsApp beszélgetések kigyűjtött tartalma (II. kötetet 621. oldal) ezekből megállapíthatóan Terhelt3 több alkalommal jelzi Terhelt1nek, hogy nem ő, hanem Terhelt2 II.r. vádlott vagy név15 megy a kábítószerért.

[143] További bizonyítékok az Terhelt2 II.r. és III.r. vádlott közötti SMS üzenetek (II. kötete 620. oldal). A beszélgetések során több alkalommal megbeszélik, hogy elmennek a fiúhoz (név16). Terhelt2 II.r. vádlott több alkalommal pénzt ad III.r. vádlottnak, hogy kábítószeret vehessen rajta, olyan eset is előfordult, hogy III.r. vádlott fizette ki az Terhelt2 II.r. vádlott által megvásárolt kábítószer.

[144] Nem foglalkozott a törvényszék az 1. számú tanú vallomásával, aki elmondta, hogy Terhelt2 II.r. vádlott azt mondta, hogy tud neki kábítószeret adni, ha kell, de ő nem fogadta el. Ezt alátámasztja a nyomozati iratok 4. kötetet 1913. oldalán megjelenített összefoglaló jelentésben írt telefonbeszélgetés szövege II. rendű vádlott és az 1. számú tanú között.

[145] A nyomozati iratok 4. kötete 1907-1921. oldalig befűzött összefoglaló jelentés Terhelt2 II.r. vádlott telefonbeszélgetéseiről ad összefoglalást név17, tanú1-el, Terhelt3 III.r. vádlottal, az 1. számú tanúval, tanú11-el. Az 1923. nyomozati oldaltól az egyes beszélgetések pontos leírata található meg.

[146] Ezen bizonyítékok az elsőfokú bíróság által hivatkozottakkal együtt értékelve alátámasztják II. és III.r. vádlott 2019. március hó 22-én történt eseményre történő beszerzésen túli forgalmazói szerepét.

[147] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat többnyire helyesen mérlegelte, indokolási kötelezettségét teljesítette, ugyanakkor néhány helyen egyes bizonyítékokból téves logikai következtetést vont le.

[148] A tényállásban megjelenített motivációs célra, az alkotótevékenység fokozása céljából történő felhasználásra nem lehetett a rendelkezésre álló bizonyítékokból következtetést vonni. A részlegesen erre hivatkozók a felelősség enyhítése céljából tettek ugyan utalást a felhasználás ezen motivációjára is, de a vallomások összességéből ezen logikai következtetés nem vonható le, ezért a tényállásból mellőzni volt szükséges.

[149] Az elsőfokú bíróság bizonyíték mérlegelésében következetes logikai hiba, hogy II.-III.-IV.r. vádlottak részéről közös fogyasztásra, együttes beszerzésre vont következtetést, illetve azt is megállapíthatónak találta, hogy nem idegen harmadik személyek számára tették a kábítószer hozzáférhetővé, a kábítószer valamennyi esetben maguk szerezték be maguknak és azt nem harmadik személyek részére biztosították, mely következtetés téves. Ezek a következtetések a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem vonhatók le, ezért ekörben a tényállás fenti módosításán túl az indokolás egyes bekezdéseit is módosítani szükséges.

[150] Az ítéltábla az ítélet indokolása [31], [33], [36], [49],[56],[57],[58],[67],[72],[73],[74],[83] bekezdéséből mellőzi a saját közös fogyasztásra beszerzésre, a baráti társaságuk egyéb, vádemeléssel nem érintett tagjaival is egyeztetve történő közös beszerzésre, a baráti társaság szinte minden tagja közreműködő magatartására, a nem idegen harmadik személyek számára hozzáférhetővé tételére utalást.

[151] Terhelt2 II.r. vádlott magatartásával kapcsolatban a [33] bekezdésben írt azon mondatot, mely szerint vád tárgyává tett cselekvése mindössze annyi többletben nyilvánul meg, hogy ő rendszeres helyszínt biztosított azokhoz az összejövetelekhez, amelyeken a korábban baráti társaságuk által közösen megszerzett kábítószeret elfogyasztották, ugyancsak mellőzi.

[152] A [84] bekezdés első mondatából a II.r. vádlott szerepére utaló tagmondatból - a nem más személyek kábítószerfogyasztását kívánta elősegíteni vagy részükre a kívánságuk szerinti fogyasztásra felkínálható kokaint biztosítani, hanem a kokainfogyasztó baráti társaság tagjaival együtt közösen a saját maga és a társaság tagjainak élvezetére, tehát a saját fogyasztásukra ő maga is mint a társaság tagja szerzett be kokaint – mondatrészt mellőzi. E bekezdésben Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlott tekintetében a megszerzésében való részvétel helyett forgalomba hozatalban részvételt rögzít.

[153] E megállapítások, logikai következtetések helyett a másodfokú bíróság által a tényállásban rögzített következtetéseket kellett levonni, melyből arra a további következtetésre kellett jutni, hogy Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak szándékosan abból a célból szereztek be kábítószer, hogy azt kívül álló személyek számára is fogyasztásra hozzáférhetővé tegyék a saját fogyasztásuk biztosítása mellett. IV.r. vádlott védőjének hivatkozására reflektálva rögzíti az ítéltábla, hogy helyesen nem került megállapításra, hogy Terhelt2 II.r. vádlott megbízásából szerezte volna be III. és IV.r. vádlott elfogását megelőzően a kábítószer, a kiegészített tényállás szerint azonban előzetes egyeztetés történt vele.

[154] A vádlottak bűnösségének megállapítására vont elsőbírői következtetés okszerű, ugyanakkor tévedett a törvényszék II., III. és IV.r. vádlott cselekményeinek minősítését illetően.

[155] I.r. vádlott cselekményének minősítése törvényes.

[156] Az elsőfokú ítéletben kifejtett jogi álláspont szerint, figyelemmel arra, hogy II., III. és IV.r. vádlottak is tagjai voltak a társaságnak, s az összejövetelek során maguk is fogyasztottak a beszerzett kábítószerből, a cselekményük kizárólag a Btk.178.§ (1) bekezdése szerint minősülő kábítószer birtoklásának minősül.

[157] Ellentét állt fenn az ítélet indokolása és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás között is, hiszen a jogi minősítésnél [92] és [96] bekezdésben az a megállapítás szerepelt, hogy a II. és III.r. vádlottak baráti társaságuk egyéb tagjaival közösen, egymással egyeztetve, a saját fogyasztásukra, tehát a társaság saját fogyasztására szereztek meg kábítószer, ezzel szemben a tényállásban a társaság valamennyi tagját érintő közös, előzetes egyeztetést alátámasztó megállapítás nem volt.

[158] A tényállás a másodfokú bíróság részéről módosításra került, az indokolást az ítéltábla fentebb kiegészítette azzal, hogy a vádlottakon kívül álló személyek részére is került kábítószer hozzáférhetővé tételre mindhárom vádlott részéről.

[159] Megjegyzendő, hogy az ítéletnek a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos azon pontjai, melyek azt taglalják, mikor II. és III.r. vádlott mások megrendelésére közreműködött kábítószer beszerzésében [52], [76], [78], [79] pontok, lényegében az elsőfokú bíróság helytelen jogi minősítése mellett is e vádlottak részéről történő forgalomba hozatalt támasztották alá, ezért az elsőfokú bíróság jogi álláspontja korántsem volt következetes.

[160] Utolni szükséges arra is, hogy irrelevánsak az ítélet indokolásának azon részei, melyekben a törvényszék azzal érvelt, hogy lehettek olyan alkalmak is, amikor a vádlottak társaságának vád alá nem volt tagjai szolgáltatották a kábítószer, mert ebből releváns jogi következtetés nem vonható le.

[161] Megállapítható, hogy II., III. és IV.r. vádlottak védőinek érvelése sem helytálló a minősítést illetően.

[162] Az ítéltábla megítélése szerint a módosított, kiegészített tényállás alapján kizárólag a kábítószer-kereskedelem forgalomba hozatali alakzatára vonható következtetés az 1/2007. Büntető jogegységi határozat és a Kúria Büntető Kollégiuma által a 2/2023 (VII.5.) BK véleménnyel felülvizsgált módosítással fenntartott 57.BK vélemény iránymutatása alapján, mely szerint kábítószer forgalomba hoz, aki azt – akár ingyenesen, akár ellenérték fejében – több személy részére juttatja.

[163] A BH2002/175. és a BH2002/299. számú eseti döntésben (Legfelsőbb Bíróság Bf.IV.2087/2000.) a Legfelsőbb Bíróság kimondta, hogy a forgalomba hozatal - miként a kereskedelem - szükségszerűen együtt jár az átadással, de nem szűkíthető le a tényleges átadásra. Ez utóbbi jogilag akkor valósul meg, amikor az átadás kizárólag azért történik, hogy a kábítószer az átvevő maga fogyassza el. A forgalomba hozatallal - miként a kereskedelemmel is - szükségszerűen együtt járó átadás azonban ezt megelőzően több résztvevőből tevődhet össze: magában foglalhatja az eladók és vevők felkutatását, a megállapodás megkötését és az áru tárolását, az átadás helyszínének felderítését, a szállítóeszköz, kísérő biztosítását, felöllelhet minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a kábítószer - akár közbe ékelődő személyek révén is - bekerüljön a forgalomba. Forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása is, ha az egyetlen személyen keresztül, egyszeri átadással történik. A forgalomba hozatal és a kereskedelem elhatárolásának alapja a haszonszerzésre törekvés. A forgalomba hozatal történhet ingyenesen és visszatérően is, a kereskedelem minden esetben visszatérő ügyletet feltételez.

[164] Forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségnek biztosítása akkor is, ha az egyetlen személyen keresztül, egyszeri átadással történik. A forgalomba hozatal elkövetési magatartása befejezetté válik akkor, ha a kábítószer bekerül a forgalomba, vagyis a továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak a lehetősége, hogy a kábítószerhez más vagy mások is hozzájuthassanak (BH2002/299. és BH 2013/264. számú jogeset).

[165] A bírói gyakorlat egységes ateintetben, hogy minden magatartás, amely arra irányul, hogy a terhelt a saját fogyasztásán kívül más személyeknek is kábítószer szerezzen

be és bocsásson rendelkezésre, a kábítószer-kereskedelem körébe tartozik, függetlenül attól, hogy a beszerzett kábítószer elfogyasztására esetlegesen ugyanazon helyen és időben kerül sor.

[166] Az ítélezési gyakorlat a közös fogyasztás során szükségszerűen megvalósuló átadást nem minden esetben vonja szigorúbb megítélés alá, amennyiben a cselekmény természetéből adódóan a hangsúly a kábítószer több elkövető által történő együttes felhasználásában, elfogyasztásában ölt testet. A kábítószer (tipikusan marihuánát) tartalmazó cigaretta közös elszívása annak tulajdonosa részéről is a tartás fogalmi körébe esik, amennyiben a cselekmény a közös fogyasztás kereteit nem lépi túl (BH2003/182. számú eseti döntés II. pontja).

[167] A kábítószer elfogyasztók közötti tér- és időbeli közösség önmagában nem elegendő az enyhébb megítélésű cselekmény megállapításához. A közös fogyasztás megállapításához – nem köznapi, hanem büntetőjogi értelemben – az kell, hogy a kezdeményező, a kábítószer átadó (kínáló) személy az átadott, illetve kínált teljes mennyiség elfogyasztásában maradéktalanul részt vegyen.

[168] Ettől az esettől meg kell különböztetni azt, ha a résztvevők nem ugyanazt az adagot, hanem a rendelkezésükre bocsátott készítményből – akár együtt, akár egymástól függetlenül – ugyanannyit használnak fel döntően azért, hogy ugyanazon élettani hatásokat ériék el. Kábítószer-kereskedelemnek minősül annak a cselekménye, aki a közös összejövetellek alkalmával a helyszínen a rendelkezésére álló kábítószer úgy helyezi el, hogy abból a barátai, ismerősei szabadon vehessenek. (Pécsi Ítéltábla Bf.23/2017/8.).

[169] A megállapított kiegészített, pontosított tényállás – a vádon nem túlterjeszkedve – azt is tartalmazza, hogy Terhelt2 II.r., és Terhelt3 III.r. vádlottak más részére is juttattak, illetve III. és IV.r. vádlott a tettenérés napján megkezdte a juttatást, a kábítószer megvásárolta, hogy azt a célállomásra, a fogyasztóhoz szállítsa. A rendőri intézkedés miatt a kábítószer ezen alkalommal nem jutott el a fogyasztóhoz. A bírói gyakorlat ugyanakkor egységes ate tekintetben, hogy a kereskedői típusú forgalomba hozatali cselekmény már a befejezettség stádiumába került.

[170] A kísérlet és a befejezett bűncselekmény közötti elhatárolást kizárólag IV.r. vádlott cselekményét érintően kellett megtenni, mert II. és III.r. vádlott további magatartásaik révén a természetes egységet képező cselekményeik értelemszerűen befejezettek.

[171] Az 1/2007. Büntető jogegységi határozat III. pontja szerint a forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés kísérletének és befejezettségének elhatárolásánál irányadó a BH2002/299. számú jogesetben írt iránymutatás. Ennek III. pontja szerint a cselekmény befejezetté válik akkor, ha a kábítószer már bekerül a forgalomba, vagyis a továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak a lehetősége, hogy a kábítószerhez más vagy mások is hozzájussanak. Iránymutatást tartalmaz ebben a körben BH1999/101. számú jogeset is, a cselekménysort megszakító rendőri intézkedés ellenére befejezett stádiumot állapít meg a forgalomba hozatal esetében.

[172] Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak azáltal, hogy szándékosan abból a célból szereztek be kábítószer, hogy azt kívülálló személyek számára fogyasztásra hozzáférhetővé tegyék – függetlenül attól, hogy az így beszerzett kábítószerből maguk is fogyasztottak, illetve fogyasztani kívántak – a Btk.176.§ (1) bekezdésébe ütköző társtettesként, a 3. fordulat szerint fogalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetést követték el.

[173] A minősítés körében a védői érveléseket az ítéltábla nem fogadta el.

[174] A védői perbeszédéből megállapíthatóan a köznap értelemben vett együtt fogyasztást (emellett a törvényszék tényállásában írt együttes beszerzést) vették alapul, amikor a kábítószer birtoklása büntette megszerzés alakzata mellett érveltek. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a másodfokú bíróság által módosított tényállás alapján a Btk. 178.§ (1) bekezdés 3. fordulata szerinti megszerzés megállapítására nem volt mód.

[175] A IV.r. vádlott védőjének szemantikai értelmezésével kapcsolatosan utal az ítéltábla arra, hogy a védő lényegében a bűncselekmény megvalósulásának köznap értelmezését vette alapul, jogi nyelven a nyelvtani értelmezéssel érvelt, ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül, hogy a jogalkalmazónak immáron a nyelvtani értelmezést megelőzően az Alaptörvény 28. cikke szerint kell eljárni. Eszerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

[176] Itt szükséges rámutatni arra is, hogy az elkövetési magatartás elbírálása során egyáltalán nem értékelhető, hogy egyes országok dekriminalizálták a kábítószer fogyasztását, ennek társadalomra veszélyességet csökkentő szerepe nincs.

[177] Nem fog helyt IV.r. vádlott védőjének azon észrevétele sem, hogy az ügyészség a minősítésnél irányadóként feltüntetett jogeseteket akként hivatkozta meg, hogy elhallgatta azok jelen ügytől eltérő tényalapjait, így ezen jogesetek nem lehetnek irányadók. Utalni szükséges arra, hogy az ítéltábla a jogesetek megállapításait csak kiegészítő jelleggel vette figyelembe a Btk. és az 1/2007. Büntető jogegységi határozat fogalmainak értelmezésénél, az ügyészség által hivatkozott jogesetek citált részei pedig jelen esethez illeszkedtek.

[178] IV.r. vádlott védőjének azon érvelését ugyanakkor osztotta az ítéltábla, hogy IV.r. vádlott szerepe a legkisebb, illetve ő csekély mennyiségű kábítószerre követte el a cselekményt, mely a büntetés kiszabási körülmények között kerülhet értékelésre.

[179] Indokolta a törvényszék II., III. és IV.r. vádlottak társtettesi szerepét, mely némileg kiegészítésre szorul. Társtettesek a Btk.13.§ (3) bekezdése szerint, akik a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva közösen valósítják meg.

Ezen elkövetői alakzat a 2019. március 22.-i összejövetellel kapcsolatosan megállapítható a tények alapján, a mennyiség a csekély mennyiség felső határa, annak 100 %-a.

[180] Ezen felüliek a II. és III.r. vádlottak általi további beszerzések, és forgalmazás, ehelyütt azokkal a mennyiségekkel kell számolni, amelyeket e vádlottak Terhelt1 I.r. vádlottól és Terhelt5 V.r. vádlottól más alkalmakkor szereztek be, melyek pontosan meg nem állapítható alkalmak és mennyiségek, azonban bizonyos, hogy a beszerzett és forgalomba hozott mennyiség a csekély mennyiség felső határát valamennyivel meghaladta, ennél egzaktabb megállapítás nem tehető.

[181] A különböző alkalmakkor elkövetett cselekmények természetes egységet alkotnak, ezért a mennyiség összeszámolandó. Figyelemmel arra, hogy az ügyész III.r. vádlott bizonyítási anyagból megismerhető egyéni beszerzéseit nem tette a vád tárgyává, csupán azt, amikor Terhelt2 II.r. vádlott által megrendelt kokainért ment el, vette át azt és fizette ki, magatartásuk minden esetben társtettesi.

[182] A törvényszék a büntetés kiszabás körében irányadó körülményeket többnyire helytállóan sorolta fel.

[183] Figyelemmel arra, hogy a vádlottak fogyasztói típusú magatartása a vád tárgyát nem képezte, a fogyasztás súlyosító körülményként helyesen nem került értékelésre.

[184] Súlyosít a cselekmény ügyészi fellebbezés indokolásában helyesen megjelölt elszaporodottsága, melyet nemcsak az ügyészi fellebbezésben feltüntetett statisztikai adatok támasztanak alá, hanem amelyről az ítéletáblának hivatalos tudomása is van. Nem fog helyt az a védői érvelés, hogy a csekély mértékben történő növekedés e súlyosító körülmény figyelembevételét kizárná.

[185] I., II., III. és IV.r. vádlott esetében a más személy(ek)ről történő gondoskodás enyhítő körülmény.

[186] Figyelemmel arra, hogy a vádlottak felelőssége kábítószer-kereskedelem büntetében került megállapításra, mely magasabb büntetési tétellel fenyegetett cselekmény, az időmúlás mint enyhítő körülmény nyomatéka lényegesen kisebb.

[187] További enyhítő körülmény Terhelt1 I.r. vádlott esetében, hogy kevert típusú személyiségzavara hajlamosította a cselekmény elkövetésére, valamint, hogy jelenleg igazoltan többféle karitatív munkát végez, adományoz.

[188] Utalni kell arra, hogy a II. és III.r. vádlott esetében bár alapeseti elkövetésről van szó, és csupán az volt rögzíthető, hogy a kábítószer mennyisége a csekély mennyiség felső határát valamennyivel meghaladta, azaz az in dubio pro reo elve alapján ahhoz közele, míg IV.r. vádlott esetében csupán csekély mennyiségre történt az elkövetés, melyet enyhítő körülményként kellett figyelembe venni.

[189] Szemben az elsőfokú bíróság álláspontjával nem vehető figyelembe e vádlottak javára az, hogy a kábítószer alkotótevékenységükhöz serkentőszerként vették igénybe, azt a négy fal között, saját otthonukban tartott összejöveteleken, az eredményes alkotómunka reményében tették, mint ahogy az sem, hogy saját területükön sikeres alkotó és előadóművészek, melyek eredménye kézzel fogható. Az alkotómunkához történő használat a másodfokú bíróság által mellőzésre került, másodsorban a törvényhozó nem tesz különbséget a használat motivációja szerint a társadalomra veszélyességet illetően, a magatartást egységesen kezeli, tiltja. Az pedig, hogy négy fal között kerül a kábítószer fogyasztásra, szokásos, megkülönböztetésre nem ad lehetőséget, mint ahogy az alkotótevékenység eredménye sem. Azon [109] bekezdésben foglalt megállapítást az elsőfokú bíróság részéről, hogy sikeres előadóművészek és alkotóművészek körében kialakult társadalmi szokás lenne serkentőszerként igénybe venni a kábítószer, mellőzni kell még akkor is, ha az elsőfokú eljárásban eljáró ügyész perbeszédében hasonló utalást tett, mert erre vonatkozóan egzakt megállapítás nem tehető, társasági szokásként a kábítószer használat nem aposztrofálható.

[190] Az I. rendű vádlott terhére rótt a Btk.176.§ (1) bekezdés 4. fordulataba ütköző és (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószerkereskedelem büntette büntetési tétele 5-20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, az irányadó középérték 12 év 6 hónap.

[191] A középértéktől való jelentősebb mértékű eltérést a feltárt nagy nyomatékú enyhítő körülmények tették indokolttá. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlott csak azért nem mondott le a tárgyaláshoz való jogáról, mert orvosszakértői vélemény beszerzését kérte, a cselekményt a váddal egyezően beismerte, az ügyész előkészítő ülésen történő beismerés és a tárgyalás jogáról való lemondás esetére 7 év szabadságvesztés kiszabását kérte. Igen lényeges és nagy súllyal bíró enyhítő körülmény I.r. vádlott beismerése, megbánása, valamint társait is terhelő vallomása, amely a tényállás tisztázásához még abban az esetben is hozzájárult, ha egyes vallomásrészletei nem kerültek elfogadásra. Szemben az elsőfokú bíróság álláspontjával, nem teszi a társaira tett terhelő vallomásának nyomatékát kis súlyúvá.

[192] Az a körülmény, hogy a terhelt egyezséget kívánt kötni az eljárásban, és ezáltal a hatóság munkáját más bűncselekmény feltárását segítette volna, jelen eljárásban enyhítő körülményként – szemben az I. rendű vádlott védőjének érvelésével – nem értékelhető.

[193] A másodfokú bíróság által kiegészített enyhítő körülményekre is figyelemmel súlyosabb szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása esetében nem indokolt.

[194] Az elsőfokú bíróság e vádlottal szemben a szabadságvesztés büntetés mellett helyesen pénzbüntetést is kiszabott. A pénzbüntetés napi tételeinek száma igazodik az elkövetett cselekmény tárgyi súlyához, eltúlzottnak nem tekinthető, lényeges mérséklése nem indokolt, az egy napi tétel összege igazodik az I.r. vádlott jövedelmi, vagyoni viszonyaihoz, az a törvényi minimum közelében került meghatározásra.

[195] Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., valamint Terhelt 4 vádlottak esetében, figyelemmel a cselekményük súlyosabb minősülésére, az irányadó büntetési tételkeret 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés, pénzbüntetés kiszabására még enyhítő szakasz alkalmazásával sem kerülhet sor, a megrovás alkalmazása IV.r. vádlott cselekvőségének szűkebb köre ellenére sem lehetséges.

[196] A Btk.64.§ (1) bekezdés szerint megrovásban kell részesíteni azt, akinek cselekménye az elbíráláskor már nem veszélyes vagy olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy az e törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy intézkedés alkalmazása is szükségtelen, mely IV. rendű vádlott esetében nyilvánvalóan nem áll fenn. A kábítószer-kereskedelem miatt elítélt elkövető esetében ezen intézkedés alkalmazása szóba sem kerülhet.

[197] A hasonló kábítószer-kereskedelemmel összefüggő ügyekhez viszonyítva az elkövetési magatartás, a megállapítható mennyiség alapján kimondható, hogy az enyhébb megítélésű cselekmények közé sorolható a tényállás tárgyát képező büntetőjogilag értékelt magatartás, melynek a büntetés kiszabása során érvényre kell jutnia.

[198] Egyetértett a fellebbviteli főügyészszéggel az ítéltábla abban, hogy ennek ellenére a három vádlottal szemben határozott ideig tartó szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt a Btk.82.§ (1) és (2) bekezdés c) pontjában írt enyhítő szakasz alkalmazásával, melynek kapcsán a kétéves alsó mérték helyett akár egy év is kiszabható.

[199] Bár a Btk.80.§ (2) bekezdése szerint az irányadó középérték 5 év, a vádlottak javára számos enyhítő körülmény értékelhető, ezért a rendelkező részben írt mértékű büntetéseket tartotta arányosak az ítéltábla cselekmény tárgyi súlyával és a bűnösségi körülményekkel.

[200] A büntetési tartamban meg kell mutatkoznia annak a ténynek, hogy a mennyiségi adatok, az elkövetési alkalmak száma II.r. vádlott esetében a legnagyobb, öt követi III.r. vádlott cselekvősége, IV.r. vádlott szerepe pedig csekély mennyiségre állapítható meg, esetében egyszeri alkalom képezte a vád tárgyát.

[201] Fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a csekély mennyiségre elkövetést csak a kínálás és átadás esetére privilégizálta a törvényhozó, forgalomba hozatal esetén e mennyiség is a Btk.176.§ (1) bekezdésben írt minősítés és büntetési keretek között értékelendő.

[202] A II. III. és IV.r. vádlottak kedvező személyi körülményeire tekintettel alaposan feltehető, hogy a szabadságvesztés büntetés annak végrehajtása nélkül is eléri a célját, így indokolt a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztése a Btk.85.§ (1) és (2) bekezdése alapján is a rendelkező részben írt mértékben.

[203] Figyelemmel arra, hogy II., III. és IV.r. vádlottakat az ítéltábla próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte, a 8/2015. (IV.17.) AB határozat alapján hivatalból dönteni kellett az előzetes mentesítés tárgyában, erre vonatkozó külön kérelem nélkül is.

[204] A Btk.102.§ (1) bekezdése szerint a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes.

[205] Figyelemmel arra, hogy e vádlottak a cselekmény elkövetése óta rendezett életvitelt folytatnak, újabb bűncselekményt nem követtek el, szakmai életútjuk kifogástalan, az előzetes mentesítésre érdemesek.

[206] Az elsőfokú ítélet járulékos rendelkezéseit az ítéltábla többnyire törvényesnek találta, azokat sem ügyészi, sem védelmi perorvoslat nem érintette.

[207] Észlelte az ítéltábla, hogy a törvényszék nem rendelkezett a 26. alatt lefoglalt 1.500 forintról, mely Terhelt1 I. rendű vádlottól került lefoglalásra, és szennyezett és feltekert volta miatt szakértőnek került megküldésre, ezért a lefoglalást a Be.320.§ (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette, mint ahogy a megsemmisíteni rendelt 48. alatti Flector granulátumét is, az 1.500 forintot I.r. vádlottnak kiadni rendelte a Be.321.§ (1) bekezdése alapján, mint tulajdonosnak.

[208] A vagyonekobbzás tárgyát képező forintösszeg és külföldi fizetőeszközök őrzési helyét a végrehajthatóság érdekében az ítéltábla megjelölte.

[209] A fent írtakra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét nyilvános ülés keretében eljárva a Be.606.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a négy vádlott tekintetében annak helyes indokainál fogva a Be.605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[210] Rögzítette a másodfokú bíróság a II.r. vádlott vezetői engedélyének számát a Be.184.§ (2) bekezdés e) pontja és 561.§ (2) bekezdés b) pontja alapján.

Budapest, 2023. november hó 14. napján

dr. Magócsi István

dr. Fatalin Judit

dr. Kósa Zsuzsanna

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2023. február hó 6. napján kelt 93.B.302/2021/105. számú ítélete Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak tekintetében a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2023. november hó 14. napján kelt ítéletével eszközölt változtatással 2023. november hó 14. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. november hó 14. napján

dr. Magócsi István

a tanács elnöke